

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedky
ně senátu JUDr. Jany Vyletové a
soudců JUDr. Anny Grimové a Mgr. Tímmy Šmehlíka ve věci

S[redně] A[redně], roz. [redně], narozená dne [redně]
bytem Gu[redně]
zastoupená advokátem Mgr. Michalem Dlabolou
sídlem U Studánky 250/3, 170 00 Praha 7
proti
žalovanému:

MUDr. J. B., narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. MUDr. Pavlem Strejcem
sídlem 5. května 655, 356 01 Sokolov

O

o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 14. 5. 2018,
č. j. 10 C 428/2010-313

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku I a V potvrzuje.
- II. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku III a IV mění tak, že žalovaný je povinen zaplatit České republice náhradu nákladů řízení ve výši 37 076,50 Kč na účet Okresního soudu Plzeň-sever do tří dnů od právní moci rozsudku.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit soudní poplatek ve výši 5 861 Kč na účet Okresního soudu Plzeň-sever do tří dnů od právní moci rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kristýna Háková.

IV. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 23 486,90 Kč k rukám zástupce žalobkyně do tří dnů od právní moci rozsudku.

V. Žalovaný je povinen zaplatit České republice náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši, o které bude rozhodnuto samostatným usnesením.

Odůvodnění

:

1. V řízení zahájeném dne 26. 11. 2010 žalobkyně požadovala náhradu škody, která jí vznikla na zdraví v důsledku pochybení žalovaného při plastické operaci dne 15. 12. 2008 spočívající v modelaci prsou s vložením implantátů a liposukci v oblasti dolních končetin. Po částečném zpětvzetí žaloby požadovala místo původních 6 599,22 EUR přiznání 5 439,10 EUR s příslušenstvím, zahrnující náklady spojené s léčením, které vynaložila na odborné posouzení zdravotního stavu po operaci a na reoperaci stehen v Německu ve výši 3 099,29 EUR, bolestné související s touto reoperací ve výši 275,28 EUR, ztížení společenského uplatnění trvalými následky na stehnech v základním ohodnocení 917,60 EUR s 50 % navýšením o 458,80 EUR a ztížení společenského uplatnění trvalými následky na prsou v základním ohodnocení 458,80 EUR s 50 % navýšením o 229,40 EUR.
2. Okresní soud Plzeň-sever rozsudkem z 11. 2. 2016, č. j. 10 C 428/2010-187 neshledal žalobu opodstatněnou, a proto ji v částce 5 439,10 EUR s příslušenstvím zamítl, ve zbývajících částce 1 160,12 EUR s příslušenstvím řízení zastavil a rozhodl o náhradě nákladů řízení tak, že je České republice a ani žalovanému s odkazem na § 150 o. s. ř. nepřiznal. Vyšel přitom z výpovědi jednoho ze tří zpracovatelů znaleckého posudku z 21. 10. 2013 znaleckého ústavu Univerzity Karlovy v Praze, 3. Lékařská fakulta, MUDr. S. [REDAKCE] S. [REDAKCE], který se při soudním jednání od písemného znaleckého posudku (podle kterého operace nebyla žalovaným provedena správně, neboť se u žalobkyně projevil výrazné nerovnosti a výstupky na zevní straně stehen a vtaženiny až zářezy na vnitřní zadní straně stehen a proporcionálně nepřirozený byl tvar prsů s vtaženou pravou bradavkou) distancoval slovy, že „jeho chybou bylo, že se pod posudek podepsal“. Soud prvního stupně se bez pak bližšího odůvodnění ztotožnil s výpovědí jmenovaného lékaře, který po letmém seznámení s fotografiemi zachycujícími stav žalobkyně po operaci, o nichž prohlásil, že je vidí poprvé, závěry písemného posudku, jehož byl spoluautorem, změnil ve prospěch žalovaného. Nakonec uzavřel, že žalobkyni sice vznikly náklady za opakovanou liposukci stehen a bolestné za reoperaci, následné léčení a ztížení uplatnění v intimní sféře, ale nestalo se tak pochybením žalovaného při estetickém chirurgickém zákroku, tzn. mezi škodou a jednáním žalovaného při operaci neexistuje příčinná souvislost.
3. Na základě odvolání podaného oběma účastníky (v případě žalovaného směřujícího proti výroku o náhradě nákladů řízení) Krajský soud v Plzni usnesením z 20. 7. 2016, č. j. 64 Co 166/2016-207 zrušil výrok I, III a IV rozsudku soudu prvního stupně a v tomto rozsahu mu věc vrátil k dalšímu řízení s tím, aby vzhledem k protichůdným závěrům písemného znaleckého posudku a výpovědi jeho spoluautora při jednání provedl důkaz novým znaleckým posudkem. Ten by měl dát jednoznačnou odpověď, zda postup žalovaného při operaci byl v souladu se současnými dostupnými poznatky lékařské vědy, tedy lege artis, a pokud nebyl, zda v jeho důsledku žalobkyni vznikla odškodnitelná újma na zdraví a stanovit její výši.
4. Soud prvního stupně poté nechal vypracovat znalecký posudek znaleckým ústavem Fakultní nemocnice Olomouc FNOL EX 923/2016-63 z 9. 10. 2017 a na jeho základě a na základě výsledku jednoho z jeho zpracovatelů – lékaře z oddělení plastické a estetické chirurgie MUDr. B. [REDAKCE] Z. [REDAKCE], Ph.D. – u soudního jednání po skutkové stránce uzavřel, že v případě liposukce stehen byl operativní zákrok žalovaným proveden spěšně a bez náležité péče, čímž došlo k nerovnoměrnému odsátí tuku a vzniku pooperačních

Shodu s prvopisem potvrzuje Kristýna Háková.

deformit v oblasti stehen a boků, jak bylo zdokumentováno dne 25. 5. 2009 ve zdravotnickém zařízení Dr. med. M. S., který pak úspěšně provedl reoperaci stehen. Pokud jde o odškodnění související s operací prsou, neshledal nárok žalobkyně důvodným, neboť podle znaleckého posudku výsledek operace odpovídal širší normě po obdobném výkonu a ke škodě proto nedošlo. Po právní stránce uzavřel, že žalovaný v případě liposukce porušil ve smyslu § 11 odst. 1 věta první zákona č. 20/1966 Sb. povinnost postupovat podle dostupných poznatků lékařské vědy, tedy lege artis, a podle § 420 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb. občanský zákoník účinný do 31. 12. 2013 (obč. zák.) proto odpovídá za majetkovou újmu vzniklou žalobkyni ve smyslu § 449 odst. 1 obč. zák. v celkové výši 3 099,22 EUR představující náklady na odborné posouzení jejího stavu lékařem v Německu a na provedenou reoperaci spočívající v lipograftingu (odsátí nadměrného tuku a jeho přemístění do míst, kde je jej nedostatek) a za nemajetkovou újmu na zdraví ve smyslu § 444 odst. 1 obč. zák. v celkové výši 39 200 Kč, což při kurzu 26,155 Kč/EUR platnému ke dni operace činí 1 498,75 EUR. Tato nemajetková újma zahrnuje bolestné za reoperaci v rozsahu 60 bodů ve výši 7 200 Kč a ztížení společenského uplatnění (rozsáhlé plošné jizvy na nohách) v rozsahu 200 bodů s navýšením o 1/3 na celkem 32 000 Kč. Z těchto důvodů výrokem I přezkoumávaného rozsudku žalobkyni přiznal 4 597,97 EUR spolu se zákonným úrokem z prodlení podle § 517 odst. 2 obč. zák. ve výši stanovené § 1 tehdy účinného nařízení vlády č. 142/1994 Sb., a to z částky 3 275,28 EUR od 6. 3. 2010 (následujícího po uplynutí lhůty k plnění stanovené předžalobní výzvou) a z částky 1 322,69 EUR od 30. 1. 2010 (následujícího po podání žaloby) až do zaplacení. Výrokem II ve zbývajících částce 841,13 EUR se zákonným úrokem z prodlení do zaplacení (aniž přitom vyjádřil od jaké doby) žalobu zamítl. Při odůvodnění nákladových výroků III, IV a V odkázal na § 142 odst. 2 a § 148 odst. 1 o. s. ř. s tím, že žalobkyně byla ve věci úspěšná v rozsahu 69,67 % a žalovaný v rozsahu 30,33 %, proto žalobkyni náleží vůči žalovanému 39,34 % z jí účelně vynaložených nákladů ve výši 123 805,99 Kč, zahrnujících náklady právního zastoupení a hotové výdaje vynaložené na překlad listin do češtiny a na zálohu na znalečné, čemuž odpovídá částka 60 507,28 Kč. Podle stejného poměru rozdělil mezi žalobkyni a žalovaného náklady řízení vzniklé státu zaplacením znalečného nekrytého zálohou ve výši 37 076,50 Kč, z níž na žalovaného připadá 25 842,30 Kč a na žalobkyni 11 245,20 Kč. S odkazem na § 11 odst. 2 písm. s) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, žalovanému, na kterého přešla poplatková povinnost v rozsahu, v němž bylo žalobě vyhověno, uložil zaplatit soudní poplatek z nemajetkové újmy stanovený položkou 3 písm. a) sazebníku soudních poplatků ve výši 2 000 Kč a z přiznané majetkové újmy, tj. z částky 76 520 Kč (3 099,22 EUR x 24,69 Kč) stanovený položkou 1, bod 1, písm. b) ve výši 3 826 Kč, tj. celkem 5 826 Kč.

5. Žalovaný se proti rozsudku (kromě výroku II, kterým byla žaloba zčásti zamítnuta) odvolal. Namítl nesprávně zjištěný skutkový stav soudem prvního stupně, neboť bez výhrad akceptoval znalecký posudek Fakultní nemocnice Olomouc, aniž se pozastavil nad jeho obsahovou rozporností, kterou neodstranila ani výpověď jejího zástupce MUDr. Z. při jednání. Ten sice setrval na tom, že operace trvala 2 hodiny a 5 minut a že za tak krátký časový úsek ji nebylo možné řádným a zodpovědným způsobem provést, ale už nedokázal odpovědět na jeho jednoduchou otázku, proč se vůbec délkou operace zabývali a z čeho zjistili celkovou dobu obou operací, když v operačním protokolu tento údaj nebyl uveden a podle záznamu anesteziologa operace trvala 2 hodiny a 15 minut, resp. omezil se na vysvětlování, že nějakou dobu trvá uvedení pacienta do spánku a pak jeho probuzení. Nakonec připustil, že skutečná délka operace se z dokumentace zjistit nedá. Názor znaleckého ústavu, že operace stehen nebyla provedena dostatečně pečlivě s ohledem na výsledek dokládáný fotografiemi, je v rozporu s rozhodnutím Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 1768/2014, podle kterého postup lékaře je možno hodnotit ex ante a nikoli ex post. Přestože znalecký ústav žalobkyni vůbec nevyšetřil a její stav hodnotil jen podle fotografií, bez jakékoliv opory uvedl, že doba, za kterou operaci provedl, vylučuje pečlivý a zodpovědný postup při provádění všech nezbytných úkonů, z nichž se zákrok skládá a

nutně vede k rizikům, ke kterým u žalobkyně došlo. Takové závěry však nemají oporu v provedených důkazech. Stejně tak nebylo prokázáno, že jej žalobkyně včas upozornila, že výsledek jeho operace vykazuje nedostatky. Naopak sama při účastnickém výslechu přiznala, že doručení emailu z 25. 5. 2009 není schopna prokázat, takže prvním jejím kontaktem od operace byla až výzva jejího právního zástupce z 8. 2. 2010, což bylo více jak po roce a půl a cca 7 měsíců po provedení další operace v Německu. Žalovaný dále poukázal na nesprávné právní posouzení věci soudem prvního stupně, který v rozporu s rozsudkem Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 1050/2012 se nárokem zabýval z titulu náhrady škody a neposoudil jej z titulu z vadného díla. V neposlední řadě zmínil formální nesprávnosti přezkoumávaného rozsudku a za zcela zmatečný označil výrok IV a V. Z těchto důvodů žalovaný žádal, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

6. Žalobkyně navrhla potvrzení rozsudku. Zrekapitulovala průběh celého řízení zahájeného v roce 2010, v němž po částečném zpětvzetí žaloby požadovala přiznání 5 439,10 EUR s příslušenstvím představující škodu, která jí vznikla v důsledku pochybení žalovaného při plastické operaci provedené 15. 12. 2008. Soud prvního stupně nárok správně posoudil jako náhradu škody a rovněž správně dovodil příčinnou souvislost mezi poškozeným zdravím a vynaloženými náklady na léčení a nesprávným postupem žalovaného. Znalecký ústav zadaný úkol řádně splnil, nic mu nezakazovalo hodnotit postup žalovaného zpětně a stejně tak bylo na něm, jaké podklady bude potřebovat, tedy zda bude trvat na jejím vyšetření či mu postačí fotodokumentace. Právní posouzení soudem prvního stupně odpovídá nejen ustálené judikatuře Nejvyššího a Ústavního soudu, ale i soudů v zemích *comon law*, kde je kladen důraz na spravedlivé řešení následků majících původ ve vztahu lékař – pacient. Jako nesprávné žalobkyně odmítla názory žalovaného odkazujícího na nepřiléhavou judikaturu a zdůraznila, že se žalovaným komunikovala standardně e-mailem, stejným způsobem mu poslala i stížnost z 25. 5. 2009 a nelze jí proto vyčítat, že doručení dopisu neprokázala. Navíc pokud její zástupce žalovaného kontaktoval 8. 2. 2010, nebylo to rok a půl po operaci.
7. Odvolací soud opětovně přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně podle § 212 a 212a o. s. ř. v souladu s § 213 odst. 4 o. s. ř. a doplnil dokazování o doplněk znaleckého posudku, který by vyvrátil pochybnosti o způsobu znaleckým ústavem zvolené metody šetření a nakonec uzavřel, že odvolání žalovaného není důvodné.
8. Není třeba nijak zvlášť zdůrazňovat, neboť to soud odvolací i soud prvního stupně učinily opakovaně v předchozích rozhodnutích, že nárok žalobkyně je třeba posoudit v souladu s § 3079 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník účinný od 1. 1. 2014 podle občanského zákoníku účinného do 31. 12. 2013, neboť k tvrzenému porušení povinnosti žalovaným došlo před 1. 1. 2014. Stejně tak nikdo nepochybuje o pravomoci soudů České republiky věc projednat postupem podle zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (o. s. ř.).
9. V projednávané věci bylo mezi účastníky řízení od počátku nesporné, že žalobkyně absolvovala u žalovaného, který je odborným lékařem – chirurgem v oboru estetické a plastické medicíny, a v předmetné době měl privátní praxi v pronajatých prostorách [redacted] v Praze [redacted], dne 15. 12. 2008 plastickou operaci, která spočívala v modelaci prsou s vložením implantátů a liposukci v oblasti dolních končetin. Operaci předcházela elektronická komunikace účastníků (uskutečněná z adresy žalobkyně [redacted] a žalovaného [redacted]) počínající dnem 11. 8. 2008, kdy se žalobkyně na žalovaného obrátila s dotazem na možnost absolvovat u něj modelaci prsou a formování hýždí/stehen a sdělila důvody, které jí k tomu vedou. Žalovaný reagoval 29. 8. 2008 tím, že je to možné, že přesně to sdělí na konci října, a pokud pošle fotografie předem, tak to pomůže. V říjnu 2008 již účastníci domlouvali přesný termín, žalobkyně žalovanému poslala fotografie s dotazem, jaké operace lze provést najednou, aby po několika dnech byla schopna jet 8 hodin vlakem, žalovaný jí doporučil nejprve provést modelaci prsou + eventuálně formování hýždí a vyzval ji, aby se k předoperačnímu vyšetření Shodu s prvopisem potvrzuje Kristýna Háková.

dostavila 15. 12. v 18 hodin do kliniky [REDAKCE], Praha, s tím, že operace proběhne 16. 12. a běžně se počítá se 2 dny pobytu v nemocnici. V listopadu 2008 jí sdělil, aby přijela 15. 12. ve 12 hodin a že operaci provede toho dne odpoledne, protože 16. 12. je klinika plná. Na dotaz žalobkyně, jak bude vypadat pooperační péče, kdo jí vyndá stehy, zkontroluje výsledek a zda může zajít k německému lékaři nebo bude muset znovu do Prahy, jí žalovaný napsal, že stehy se uvolní samy a na kontrolu může jít v Německu. Týden před operací pak žalovaný žalobkyni ujistil o rezervaci lůžka od 15. do 19. 12., ale na její dotaz, který lékař v Německu pro něj zajišťuje následnou péči a na další poplašené dotazy směřující k negativním referencím, které si o něm zjistila na internetu, nijak nereagoval.

10. Podle tvrzení žalobkyně prokazovaného fotodokumentací a účetními doklady, výsledek operace nedopadl podle jejího očekávání, proto se se žádostí o odbornou radu obrátila dne 25. 5. 2005 v místě svého bydliště na estetického a plastického chirurga Kliniky [REDAKCE] Dr. S. [REDAKCE], který jí potvrdil, že její stav není v pořádku, což téhož dne e-mailem oznámila žalovanému, který však nereagoval. Dne 9. 7. 2009 žalobkyně podstoupila novou liposukci stehů u Dr. S. [REDAKCE], při které jí odstranil jejich nerovnosti a dodatečně je vytvaroval tak, jak jen to bylo možné, když v místech, kde byl tuk zcela odsán, již náprava možná nebyla. Toto tvrzení žalobkyně dokládala fotografiemi zachycujícími jednak její stav před operací žalovaného, které mu zaslala e-mailem v říjnu 2008, fotografiemi zachycujícími její pooperační stav, které pořídila bezprostředně po návratu domů v prosinci 2008, fotografiemi, které pořídil Dr. S. [REDAKCE] dne 29. 6. 2009 před reoperací a konečně fotografiemi z 2. 6. 2013. Účetními doklady vystavenými Dr. S. [REDAKCE] žalobkyně prokazovala, že za vstupní konzultaci, prohlídku a podrobnou zprávu související s posouzením jejího stavu po liposukci a vypnutí prsou v Praze provedené roku 2008 zaplatila 99,22 EUR a za provedení korekční liposukce s transplantací vlastního tuku dalších 3 000 EUR. Dopisem z 26. 11. 2010 žalobkyně naposled žalovaného vyzvala, aby jí vyčíslenou škodu zaplatil.
11. Žalovanému je třeba dát za pravdu v tom, že podle ustálené judikatury Nejvyššího soudu je třeba pohlížet na smlouvu o provedení plastické operace jako na smlouvu nepojmenovanou podle § 51 obč. zák. a právní vztahy z ní vznikající je třeba posoudit analogicky podle právní úpravy jí nejbližší. Tomu je v případě úpravy částí lidského těla skutečně nejbližší smlouva o opravě a úpravě věci podle § 652 a násl. obč. zák., neboť obsahem a účelem je nejvíce srovnatelná se smlouvou o zásahu do lidského organismu. Porušení závazkové povinnosti provést řádně objednanou službu by v takovém případě zakládalo odpovědnost za vady ve smyslu § 499 a násl. obč. zák.
12. V projednávané věci se však žalobkyně žádného nároku z titulu vad provedených úprav jejího těla, v jehož souvislosti by bylo nutno zabývat se otázkou jejich včasného uplatnění u žalovaného, nedomáhá. Na rozdíl od žalovaným zmíněného rozsudku Nejvyššího soudu z 29. 10. 2013, sp. zn. 25 Cdo 1050/2012 tedy nepožaduje ani zrušení smlouvy a vrácení částky, kterou žalovanému za provedenou operaci zaplatila či slevu z ceny a nedomáhá se ani opravy v podobě reoperace. Z tohoto pohledu je námitka žalovaného o pozdním uplatnění vad žalovanou irrelevantní. Kromě toho i pokud žalobkyně skutečně žalovanému poslala e-mail z 25. 5. 2009 (o čemž odvolací soud vzhledem k předchozí, stejným způsobem mezi účastníky probíhající vzájemné komunikaci nemá žádné pochybnosti), kde mu oznámila, že se „nechala dnes vyšetřit místním plastickým chirurgem, který úspěšně provedl liposukci její přítelkyni, a který konstatoval závažné chyby v jeho postupu, protože její stehna vypadají jako pahorkatina, extrémně nepravidelná s boulemi a prohlubněmi“ a žádala o jeho stanovisko, nebylo by jej možno považovat za řádné vytknutí vad ve smyslu § 507 odst. 1 obč. zák., když v něm neuvedla, jaký případný nárok s odpovědností za vady spojuje.
13. Podle § 507 obč. zák. uplatnění nároku z odpovědnosti za vady nevylučuje nárok na náhradu škody, která z vady vznikla.

14. Žalobkyně v řízení požaduje náhradu škody, a to škody za majetkovou újmu představovanou náklady na léčení následků operace stehů v Německu a dále nemajetkovou újmu spočívající v bolestném v souvislosti s touto operací a ztížení společenského uplatnění projevujícího se trvalými následky. I v tomto případě bylo třeba objasnit, zda vůbec došlo k porušení závazkové povinnosti žalovaným a dále zda vedle vzniku škody existuje mezi škodou a případným porušením závazkové povinnosti příčinná souvislost. Na žalobkyni pak bylo, aby uvedené předpoklady odpovědnosti žalovaného za škodu prokázala.
15. K objasnění otázky, zda lékařský zákrok z 15. 12. 2008 byl z pohledu medicínského objektivně správný či nesprávný, v čem případná nesprávnost spočívala a zda v jeho důsledku žalobkyni vznikla odškodnitelná újma na zdraví a v jaké výši, byly v řízení postupně vypracovány renomovanými znaleckými ústavy – Univerzitou Karlovou v Praze, 3. Lékařská fakulta a Fakultní nemocnicí v Olomouci dva znalecké posudky. Oba vycházely ze zdravotnické dokumentace žalobkyně vedené žalovaným, zahrnujících chorobopis počínající záznamem z 15. 12. 2008 v 13:10 hod. a končícím záznamem z 16. 12. v 11:30 hod., kdy byla ze zařízení propuštěna, dále zápis o průběhu ošetření, ošetrovatelskou dokumentaci, anesteziologický záznam, v němž anesteziolog učinil první záznam v 13:10 hod. a poslední v 15:30 hod., operační protokol nesprávně datovaný dnem 12. 12. 2008 a obecný dotazník vyplněný žalobkyní před operací. Dále vycházely ze zdravotnické dokumentace Dr. S. [redacted] a shora zmíněné předoperační a pooperační fotodokumentace operovaných oblastí. Žádný z lékařů znaleckých ústavů sice žalobkyni před vypracováním posudku neviděl a ani to k zodpovězení dotazů nepovažoval za potřebné, když za stěžejní považoval v tomto směru fotodokumentaci zachycující žalobkyni, resp. její prsa a nohy z období října a prosince 2008 a června 2009, resp. také ještě červnu 2013. Ve shodě se znaleckými ústavami nepovažuje ani odvolací soud za potřebné objasňovat, jak na tom byla žalobkyně v době vypracování znaleckých posudků, tj. v říjnu 2013 a v říjnu 2017, a za tím účelem provádět její vyšetření znalci. Není důvodná námitka žalovaného o posuzování stavu žalobkyně znalci ex post, když opak je zřejmý právě z toho, že oba znalecké ústavy hodnotily situaci v pro věc rozhodné době, tedy před a po žalovaným provedené operaci, přitom tak mohly činit právě pouze na základě fotografií.
16. Pokud se jedná o námitku žalovaného zpochybňující věrohodnost fotografií, tedy zda je na nich skutečně žalobkyně, a možné antedatování, ani s ní se nelze ztotožnit. Pokud by tomu tak skutečně bylo, mohl to žalovaný lehce prokázat jím vedenou fotodokumentací, když předoperační fotografie měl od žalobkyně k dispozici a podle samotného jeho vyjádření si standardně pořizuje fotografie pacienta před a po operaci. To, že takové fotografie v řízení nepředložil, je třeba hodnotit k jeho tíži.
17. Oba znalecké posudky, třebaže na základě různých úvah, dospěly v podstatě ke stejnému závěru spočívajícímu v tom, že zdravotnická dokumentace nebyla správně vedena a že ani předoperační a pooperační péče nebyla řádná (žalobkyně nebyla řádně poučena, chybí jí podepsaný předoperační souhlas, použití implantátů není nikde zmiňováno a přesto byly vloženy, souhlas s anestezí nelze považovat za souhlas s operací, a i pokud byla poučena bezprostředně před operací, stalo se tak v časové tísní, kdy nebyla schopna řádně vyhodnotit závažnost zákroku a možná rizika, v chorobopisu chyběla přijímací zpráva, tzn. údaj o aktuálním tělesném stavu žalobkyně v době přijetí, popis lokálního nálezu před operací, uložení implantátu, propouštěcí zpráva s doporučením a poučením o pooperační péči, bolesti, stav ran a operované oblasti při propuštění). Toto zjištění však samo o sobě nelze považovat za příčinu vzniku škody na zdraví u žalobkyně.
18. Pro posouzení věci je ale podstatné, že non lege artis byl i samotný postup žalovaného při liposukci nohou žalobkyně, jak jednoznačně prokazuje znalecký posudek a jeho doplněk znaleckého ústavu z Olomouce. V něm čtyři odborníci – dva lékaři oddělení plastické a estetické chirurgie a po jednom lékaři chirurgické kliniky a Ústavu soudního lékařství a medicínského práva – přesvědčivě zdůvodnili způsob, pomocí kterého dospěli k závěru o tom, že za dobu 2 hodiny a 5 minut, po kterou operační výkony trvaly, je nebylo možné Shodu s prvopisem potvrzuje Kristýna Háková.

při jednom operátorovi řádným a zodpovědným způsobem provést. Námitku žalovaného, že z operačního protokolu a ostatně ani z ničeho jiného nelze zjistit skutečnou délku jím provedené kombinované operace a ani jak dlouho trvalo odsátí v případě samotné liposukce, jinak ale, i pokud by to měla být doba 2 hodin a 5 minut, jde o časový úsek pro jednoho operátora a jeho asistenta zcela odpovídající, čímž zdůvodňoval, proč nespátřuje v postupu při operaci žádné pochybení, považuje odvolací soud za naprostou ztrátu sebereflexe. Ze žalovaným zcela nedostatečně vedené zdravotnické dokumentace, posudku znaleckého ústavu z Olomouce a jeho doplňku jasně plyne, proč se údaj o vlastní délce kombinované operace dal dovodit pouze z anesteziologického záznamu. Při absenci jiných relevantních údajů o průběhu obou operací, které by správně měly plynout, ale bohužel neplynou, z operačního protokolu, šlo přitom o informaci zásadní, z níž se dalo usuzovat na to, zda vůbec bylo v silách jednoho operátora oba výkony v uvedeném časovém úseku řádně provést. Je třeba zdůraznit, že za asistenta žalovaného rozhodně nelze považovat instrumentářku, ale ani anestezioložku a anesteziologickou sestru, zmíněné v operačním protokole. V doplňku posudku znalci s odkazem na všeobecně akceptovanou referenční normu, kterou je nyní sazebník zdravotních výkonů z roku 2018, pro názornost uvedli, o jak časově náročné výkony se v obou případech jednalo, kdy pro jednostranný výkon modelace prsou je zapotřebí 120 minut a pro liposukci v situaci, kdy je odsáváno 280 ml tuku, je to 60 minut, neboť je třeba odsávat tuk malými kanylami a v místech přechodů tak, aby odsátí bylo rovnoměrné.

19. Srovnáním předoperační a pooperační fotodokumentace operovaných oblastí se oba znalecké ústavy v podstatě shodly v tom, že liposukce byla provedena nerovnoměrným způsobem, kdy na některých místech nebyla tuková tkáň dostatečně odsáta a na jiných místech (vnitřní stehna, boky) byla odsáta nadměrně, což mělo za následek vznik pooperačních deformit. Na fotografiích žalobkyně zhotovené Dr. S. [redacted] dne 29. 6. 2009, tedy z doby, kdy již bylo možno hodnotit výsledek práce žalovaného, jsou i pro laika zjevné nerovnosti na vnitřních stehnech a bocích žalobkyně. Nic na tom nemění, že na fotografiích z prosince 2008, tedy z doby těsně po operaci, je kůže nohou, třebaže s podlitinami, hladká a bez deformit. Přesvědčivé vysvětlení k tomu, proč se hlubší lokalizované nerovnoměrnosti objevily až s odstupem několika měsíců, podal v průběhu odvolacího řízení znalecký ústav Fakultní nemocnice Olomouc v doplňku znaleckého posudku. Nerovnoměrné odsátí totiž bývá ve včasném pooperačním průběhu maskováno otoky a projeví se až po jejich odeznění v průběhu hojení.
20. Uvedený závěr o postupu žalovaného non lege artis při operaci není zpochybněn ani výpovědí MUDr. S. [redacted] ze znaleckého ústavu v Praze, který se vyjadřoval pouze k operovaným prsům, u nichž neshledal pochybení. Pokud se jedná o liposukci, pouze uvedl, že k té se vyjádřit nemůže, neboť výsledek nezáleží jen na operaci samotné, ale i na dalších okolnostech, jako je pooperační péče, možná infekce, srážení a celá řada dalších faktorů.
21. Podle § 444 odst. 1 obč. zák. platí, že při škodě na zdraví se jednorázově odškodňují bolesti poškozeného a ztížení jeho společenského uplatnění. Podle § 7 odst. 1 vyhlášky č. 440/2001 Sb. platné do 31. 12. 2013 se výše odškodnění bolesti a ztížení společenského uplatnění určuje na základě bodového ohodnocení stanoveného v lékařském posudku. Podle § 7 odst. 3 vyhlášky může soud ve zvlášť výjimečných případech hodných mimořádného zřetele výši odškodnění stanovenou podle této vyhlášky přiměřeně zvýšit.
22. Ve znaleckém posudku Univerzity Karlovy bylo bolestné za opravnou operaci hýždí a stehen ohodnoceno 60 body a ztížení společenského uplatnění za rozsáhlé plošné jizvy stehen 200 body. S tímto ohodnocením se posudek znaleckého ústavu v Olomouci ztotožnil s tím, že zvýšení ztížení společenského uplatnění je podle vyjádření MUDr. B. [redacted] Z. [redacted] možné provést o jednu třetinu. Pokud tedy soud prvního stupně žalobkyni přiznal odškodnění bolesti a ztížení společenského uplatnění v celkové výši 39 200 Kč, což při

kurzu 26,155 Kč/EUR platnému ke dni operace činí 1 498,75 EUR, nelze mu nic vytýkat, neboť jde o závěr podložený znaleckými posudky.

23. Podle § 449 obč. zák. při škodě na zdraví se hradí též účelné náklady spojené s léčením.
24. Citované ustanovení zakládá nárok poškozeného na náhradu nákladů léčení, jejichž účelem je obnovení zdraví nebo alespoň zlepšení zdravotního stavu po poškození zdraví, přitom musí jít o náklady účelné a prokazatelně vynaložené (viz rozsudek Nejvyššího soudu z 30. 1. 2004, sp. zn. 25 Cdo 1875/2003).
25. Ve shodě se soudem prvního stupně a znaleckými posudky považuje také odvolací soud operaci provedenou v Německu, při níž byly použity postupy používané při řešení následků nerovnoměrného odsátí, za důvodnou, neboť vedla ke zlepšení stavu nohou žalobkyni. Žalobkyně prokázala, že za ni zaplatila celkem 3 099,22 EUR včetně odborného posouzení jejího zdravotního stavu před reoperací. Nepochybně se jednalo o náklady vynaložené účelně k obnovení jejího zdraví, poškozeného v důsledku zdravotnického zákroku žalovaného. Ustanovení § 9 odst. 2 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu účinného v době provedení operace žalobkyni umožňovalo volbu lékaře.
26. Odvolací soud z uvedených důvodů výrok I rozsudku soudu prvního stupně podle § 219 o. s. ř. jako věcně správný potvrdil, a to včetně nákladového výroku V, ukládajícího žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni 60 507,28 Kč. Podle odvolacího soudu sice nebyl žádný důvod ke krácení nákladů, neboť třebaže byla žalobkyně v řízení zčásti neúspěšná, vztahoval se tento její „neúspěch“ k bolestnému a ztížení společenského uplatnění, kde výše závisela podle § 142 odst. 3 o. s. ř. na znaleckém posudku. Za situace, že žalobkyně odvolání proti výroku o náhradě nákladů řízení nepodala, odvolací soud s odkazem na nález Ústavního soudu I. ÚS 3776/16, podle kterého o nákladech řízení nelze rozhodnout v neprospěch odvolatele, rozsudek soudu prvního stupně i v této části potvrdil, přestože se s jeho odůvodněním neztotožňuje.
27. V případě nákladů řízení vzniklých státu zaplacením znalečného ve výši 37 076,50 Kč však není důvod, aby se na jejich úhradě podílela rovněž žalobkyně. Z toho důvodu odvolací soud podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. změnil výrok III a IV přezkoumávaného rozsudku a tuto povinnost uložil pouze žalovanému.
28. O náhradě nákladů řízení před soudem odvolacím bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 2, § 151 odst. 1, § 142 odst. 1 o. s. ř. a žalobkyni byly přiznány vůči žalovanému v celkové výši 23 486,90 Kč, zahrnující náklady právního zastoupení za 3 úkony právní pomoci (vyjádření k odvolání a účast při dvou jednáních) podle § 7 bod 5, § 11 odst. 1 písm. d, g vyhlášky č. 177/1996 Sb. (AT) při tarifní hodnotě věci 4 597,97 EUR, ale v závislosti na kursu ČNB platného ke dni provedení úkonu. V případě vyjádření k odvolání tak tarifní hodnota věci činila 119 248 Kč, v případě jednání dne 13. 1. 2008 činila 119 271 Kč a v případně jednání dne 18. 12. 2018 činila 118 421 Kč. Za 3 uvedené úkony právní pomoci žalobkyni náleží 17 660 Kč (2 x 5 900 Kč + 5 860 Kč), dále 3 režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 3 AT, cestovné právního zástupce k jednáním z Prahy do Plzně a zpět při vzdálenosti 186 km oběma směry osobním automobilem BMW X6 pokaždé ve výši 1 165 Kč, náhrada za ztrátu času cestou k jednáním za 10 půlhodin po 100 Kč a náhrada za 21% DPH ve výši 4 596,90 Kč.
29. Podle § 148 o. s. ř. bylo žalovanému jako neúspěšnému uloženo samostatným usnesením zaplatit státu náklady řízení vynaložené na zaplacení dodatku znaleckého posudku, jejichž výše v době vyhlášení rozsudku odvolacího soudu nebyla známa, resp. o kterých v době vyhlášení rozsudku ještě nebylo rozhodnuto.

Poučení

:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání za podmínek uvedených v § 237 o. s. ř. Dovolání se podává u Nejvyššího soudu prostřednictvím soudu prvního stupně do dvou měsíců od jeho doručení.

Plzeň 18. prosince

2018

JUDr. Jana Vyletová

v. r.

předsedkyně senátu

